13/02/2019

Ко ћути? Објављено писмо хрватских бискупа патријарху Иринеју

Хрватски бискупи упутили су крајем прошле године писмо патријарху Српске православне цркве Иринеју, у коме се осврћу на низ његових тврдњи о Римокатоличкој цркви, Алојзију Степинцу и другим темама, преноси Танјуг цитирајући „Вечерњи лист“.

Писмо у пет тачака упућено 18. новембра прошле године, а које је потписало 19 верских званичника, објављено је сада да би се избегла „нагађања, погрешна тумачења или неистине“.

На почетку писма хрватски бискупи наводе да су након завршетка рада Мешовите комисије Хрватске бискупске конференције и СПЦ, чији је задатак био да заједнички размотре лик Алојзија Степинца пре, током и након Другог светског рата, учестале изјаве и прекори у јавним наступима и медијима највиших представника СПЦ упућени Католичкој цркви и бискупима у Републици Хрватској.

„Ваша светост је неколико пута јавно поновио како бискупи у Хрватској ћуте“, наводе бискупи и набрајају када је и где све Иринеј спомињао „ћутање Римокатоличке цркве“.

Бискупи потом подсећају и на говор на 62. Међународном сајму књига 2017. године, када је патријарх, говорећи о страдању српског народа током 20. века, изјавио да је најтрагичније „то што су она дошла једним делом од муслимана, а много више од браће римокатолика“, као и да СПЦ годинама очекује да чује реч кајање и извињење“.

Они подсећају и на говор Иринеја у августу прошле године поводом операције Олуја и на посету Црној Гори, када је на питање новинара с којом би историјском епохом упоредио положај Срба данас у Црној Гори у интервјуу за подгорички дневник „Дан“ рекао да би га упоредио са положајем Срба у Хрватској у доба НДХ, те да у Хрватској ни данас није бољи положај Срба.

„Питамо се, какав би могао да буде циљ и смисао наведених тврдњи, по којима код Католичке цркве у Хрватској и њених пастира не постоји готово никакво добро, него само зло. У не тако давним временима слушали смо сличне оцене и о Ватикану и о папи. Међутим, данас чујемо похвале папи Фрањи и Римокатоличкој цркви, а покуде бискупима и цркви у Хрватској“, наводе бискупи.

Бискупи су патријарху Иринеју написали и да је необично да поглавар једне православне цркве јавно супроставља бискупе Католичке цркве у Хрватској папи Фрањи, упућује им прекор и приписује злочине целој тој цркви и целом хрватском народу.

„За злочине како у хрватском, тако и у српском, и у другим народима, криви су појединци с именом и презименом, па је на њима одговорност за оно што су починили“, наводи се у писму.

Наводе и да не разумеју намере саопштења са последњег заседања Светог архијерејског сабора СПЦ, кад су јавно разврстани хрватски бискупи и када се тумачило ко је од њих добронамеран и ко од њих делује према II ватиканском сабору, а ко не и где је већина означена као људи „неприкривене проусташке оријентације“.

„Наведеним јавним негативним начином комуницирања није могуће решити било какав проблем или питање. Такав приступ у хрватском друштву изазива отпоре према наступима Ваше светости, буди неповерење према Вашој

личности и према СПЦ, те према самим српским грађанима у Хрватској, продубљује рањивост из ратног времена која још није исцелила, подстиче мржњу“, наводе бискупи.

Бискупи наводе да посебну тежину има изјава Иринеја да је недавни рат могла да спречи Католичка црква, јер, како каже, заузимање за мирно решавање проблема није имало никакав одјек.

„Када упућујете писане поруке верницима СПЦ у Хрватској, Ви готово никада не наводите државу у којој они живе, него покрајине Далмацију, Славонију, Лику. Независност Републике Хрватске признале су готово све светске државе, те јој Ваше игнорисање не може наудити, али оно наноси штету Вашем угледу у Хрватској и уједно грађане српске националности ставља у нова искушења“, наводи се у писму.

Бискупи кажу и да су више пута предлагали редовне сусрете комисије Хрватске бискупске конференције за однос са Српском православном црквом и комисије Српске православне цркве за однос с Католичком црквом у Хрватској о питањима која се односе на две цркве и на њихово деловање, али да нису добили одговора.

„Рад у Комисији о Алојзију Степинцу показао је колико је важно разговарати на достојанствен начин као браћа и о најтежим историјским споровима око којих се не успевамо сложити, избегавајући полемику путем јавних медија која не приличи хришћанима и показује да, заступајући јеванђеље, нисмо другачији од синова овога света“, написали су бискупи.

(Спутњик Србија)